

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

3. Multi Diœcesis Monasteriensis Candidati. Maximilianus Henricus.
Leopoldus Guilielmus Archidux. Franciscus Guilielms Episcopus
Osnabrugensis. Joannes Princeps Nassovius.
-

urn:nbn:de:hbz:466:1-68495

6 CHRISTOPH. BERNARDUS.

1650.
Leodii
& Hil-
desi Ne-
pos ex
fratre.

niensi, & Principatibus Hildesiensi ac Leo-
dieni Maximilianum Henricum Alberti ni-
Bavari Principis optimi Filium, quem ex M-
Fratre Nepotem Ferdinandus adhuc su-
perstes pridem ante Coadjutorem designa-
rat, Collegiorum electione, & Romani Pon-
tificis authoritate stabilitum.

Monasterij verò confirmatâ per nuncios tat
ac litteras Ferdinandi Principis morte cœpit ac
Mona- vidueta nunc Ecclesia paulatim etiam Neo-
sterii de sponsum meditari. Persolvendis exequia-
cernitur rum justis diem octavum, futuræ autem ele-
dies ele- ctioni decimum quartum Novembris, Capi-
tionis. tulari decreto indicunt, & universo Episco-
patui preces imperant, ac vota, quibus fe-
licem à D E O successum inter eam patria ju-
ruinam tam necessarium Ecclesiat, quam in
omnibus utilem assequantur. Intercà Pa-
Pader- derbornæ Theodorus Adolphus ex inclytâ Pa
bornæ e Reckiorum gente & Castro Curi oriundus,
ligitur Præpositus istius Ecclesiat (Vir æquè splen-
Reckius. dore virtutum, quam generis nobilitate il-
lustris) omnium Capitularium suffragiis in
unum illum convenientibus, Episcopus ac
Princeps salutatur.

3.
Candi-
dati
Mona-
sterien-
ses.

At Monasteriensum animos varie
distrahebant, Serenissimi, Illustrissimi ac
Nobilissimi Diœcesis tam opimæ Candidati,
qui velut pluribus divitarum ac gratiarum
illecebris allicientis Sponsæ procæ, tam no-
bile Sacerdotium prensabant. Pro Maxi-
milian

Leomiliano Henrico Archi-Episcopo Coloniensi stabat Serenissimæ Domus Bavariæ ex Majestas, & Episcoporum ex eâ Monasteriorum suorum merita, ex collatis in plerosque Capitulares, beneficiis etiam auctiora, ipsiusq; Principis egregiæ virtutes; & in eo dignos tatum fastigio integerrimæ vitæ exemplum; ac conservandis hodie Ecclesiis, uti necesse faria, ita vicina potentia, ingentium terrarum vires. Et huic tot titulis deberi Eclesiæ episcopatum haud pauci è Canonicis, plures Capiè popularibus, plerique ferè Ministrorum omoababantur. Nec falli potuisset concepta spes, nisi Ferdinandum, de illo in Coadjutorum jutorem & hic assumendo laborantem, fatali quam in itinere mors rapuisset. *Leopoldus Guilielmus Archidux Austriæ, Argentinensis ac dus Guilielmus Passaviensis Episcopus, & ipse quorundam lielmus confilio ad ambiendum ultrò invitatus accedebat: qui & tot Cæsarum unius Augustæ Domus, Frater, Filius, Nepos, Belis in gj ac Burgundiæ Gubernator, & fortunam illarum partium, pacem quoq; post Westphalicam, solus successibus præclaris sufficiens, mirifice commendabatur. At non sine aliqua indignatione tandem sensit callidè magis, quam sincere Episcopium hoc sibi ostentatum, omnemq; Sponsæ illius oblatæ gratiam, non nisi meram ipsiusmet ostentantis fallaciam fuisse. Franciscus Osnæ*

1650.
Maximilianus
Henricus.

8. CHRISTOPH. BERNARDUS.

1650.
brugen-
sis &
Naßa-
vius
Princi-
pes.

4.
Mal-
lingcro-
tius.

qualis
ille.

Guilielmus Osnabrugensis Antistes, ac 70.
annes Ludovicus Princeps Nassavius, prou-
per hoc in loco, dum Europæ de pace age-
batur, annos aliquot Legati, ipsi Mono-
sterium advolârunt, si quid forte præsen-
tia juvaret, Capitularium animos & studia
coram sollicitaturi. Nec deerant, qui be-
neficiorum memoriâ utiles futuri crede-
bantur, nisi potior numerus popularem,
præsentemq; Patriæ moderatorem cæteris
præhabuisset, subditorum (quibus pars
magna libertatis videri solet à suorum ali-
quo regi) eò majore desiderio, quò plu-
res sui calamitates in absentiam Prinçipum
derivabant; certi navem tui binibus expo-
sitam, Navarcho absente, facilius naufra-
gium pati.

Inter hosce Bernardus Mallingcrotius
Decanus Monasterientis, unus omnium,
qui videri minimè volebat, flagrantissimus
dicebatur, ac præfatos omnes à se ultrò
invitatos in speciem fovisse, quò in plures
votis Capitularium divisis, suorum ipse cer-
tus potioribus gauderet. Erat rarissimæ vir-
doctrinæ, librorum helluo, & memoriam
tam vastæ ac felicis, ut libros integros, si
periissent, è suo cerebro restituere posse
crederetur: quod in eo Præside admiratio-
nem augebat, qui convivia propè quotidiana,
suis cum hospitibus, in seram plerum-
que vesperam protrahebat, deinde noctis
partem